

Kubas president Miguel Diaz-Canel i FN

(I sitt tal inför FN gör Kubas president en kort genomgång av Kubas ståndpunkter i allt från Nordkorea, Nicaragua och Västsahara till blockaden, kapitalismen och reformering av FN.)

Herr ordförande;

Det är inte möjligt att vara här, att tala från detta podium, på uppdrag av Kuba och inte påminnas om historiska ögonblick i Generalförsamlingen som också hör till våra käraste minnen: Fidel Castro, Ernesto Guevara, Raúl Castro Ruz och Världighetens utrikesminister Raúl Roa, för att bara nämna de mest betydelsefulla, höjde här inte bara vårt folks röst, utan också andra latinamerikanska och karibiska, afrikanska, asiatiska folks röster och röster från den alliansfria rörelsen, som vi har delat mer än ett halvt sekel av kamp med för en rättvis internationell ordning, som fortfarande långt ifrån uppnåtts.

Det är absurt, men ligger i linje med en irrationell värld där de rikaste 0,7% av befolkningen kan lägga beslag på 46% av all rikedom, medan de fattigaste 70% endast har tillgång till 2,7% av densamma; 3 460 miljoner människor lever i fattigdom; 821 miljoner svälter; 758 miljoner är analfabeter och 844 miljoner saknar grundläggande service som dricksvatten. Detta är siffror som utarbetats och hanteras av internationella organ, men som tydligen fortfarande inte är tillräckliga för att mobilisera det så kallade internationella samfundets samvete.

Herr ordförande;

Denna verklighet är inte ett resultat av socialism, som USA:s president igår påstod i detta rum. Den är en konsekvens av kapitalismen, särskilt imperialismen och neoliberalismen; av självskhet och den uteslutning som detta system innebär och av ett ekonomiskt, politiskt, socialt och kulturellt paradigm som gynnar ackumulering av rikedomar i händerna på några få, medelst exploatering och elände av den stora majoriteten.

Kapitalismen stärkte kolonialismen. Med den föddes fascism, terrorism och apartheid, krig och konflikter bredde ut sig, brott mot folkens suveränitet och självbestämmande; förtryck av arbetare, minoriteter, flyktingar och invandrare. Kapitalismen är motståndare till solidaritet och demokratiskt deltagande. Dess mönster för produktion och konsumtion främjar plundring, militarism, och hotar freden. Den orsakar kränkningar av de mänskliga rättigheterna och utgör den största faran för planetens ekologiska balans och människans överlevnad.

Vi ska inte låta oss luras med påståendet att mänskligheten inte har tillräckligt med materiella, ekonomiska och tekniska resurser för att utrota fattigdom, hunger, sjukdomar som kan förebyggas och andra gissel. Det som inte finns är den politiska viljan i de

industrialiserade länderna, som har en moralisk plikt, ett historiskt ansvar och rikliga resurser för att lösa de mest pressande globala problemen.

Sanningen är att samtidigt som man påstår att det inte finns tillräckliga resurser för att uppfylla målen i Agenda 2030 eller motverka klimatförändringarnas växande effekt, så slösades 2017 1,74 biljoner dollar på militära utgifter, den högsta siffran sedan slutet av det kalla kriget.

Klimatförändringarna är en annan oundviklig verklighet och en fråga om överlevnad för människosläktet, särskilt för utvecklingsländernas små nationer. Några av dess effekter är redan oåterkalleliga. Vetenskapliga bevis tyder på en ökning med 1,1 grader Celsius jämfört med den förindustriella perioden, och att 9 av 10 personer andas förorenad luft.

Men USA, en av de huvudsakliga nedsmutsarna igår som idag, vägrar att samarbeta med det internationella samfundet och fullfölja Parisavtalet om klimatförändringar. På så vis äventyrar man kommande generationers liv och arternas överlevnad, inklusive människan. Dessutom, som om det inte fanns tillräckligt med hot mot mänskligheten och dess imponerande skapelser, är det ett faktum att den militära- och kärnvapenhegemonin vidmakthålls och expanderar tvärtemot majoritetens strävan efter allmän och fullständig avrustning, vilket Kuba stöder. Ett bevis på vårt engagemang i denna fråga, är att vi den 31 januari blev den femte staten att ratificera Fördraget om förbud mot kärnvapen.

Här i denna institution, där den mänskliga viljan föddes att medelst dialog mellan nationerna övervinna den förstörelse som orsakats av ett fruktansvärt krig, är det inte möjligt att hålla tyst om den fara som hotar oss alla, med förvärrade lokala konflikter, anfallskrig förklädda till "humanitära insatser", våldsamma störtanden av suveräna regeringar, så kallade "mjuka kupper" och inblandning i andra staters inre angelägenheter, är återkommande former av några maktens agerande, under de mest skilda förevändningar.

Internationellt samarbete är nödvändigt för att främja och skydda alla mänskliga rättigheter åt alla. Men diskriminerande och selektiv manipulation med anspråk på dominans kränker folkens rätt till fred, självbestämmande och utveckling.

Kuba förkastar militariseringen av yttre rymden och cyberrymden, liksom den hemliga och olagliga användningen av informations- och kommunikationsteknik för att angripa andra stater.

För att säkerställa en fredlig samexistens, bevara internationell fred och säkerhet samt hitta varaktiga lösningar på systemproblem krävs multilateralism och full respekt för folkrätten, för att komma vidare mot en multipolär, demokratisk och rättvis värld.

Användningen av hot och våld, ensidighet, påtryckningar, vedergällning och sanktioner, som allt oftare kännetecknar USA-regeringens beteende och retorik, och dess missbruk av veto i Säkerhetsrådet för att införa sin politiska agenda, skapar tvärtemot denna logik enorma utmaningar och hot inom FN.

Varför konkretiserar vi inte en gång för alla den utlovade förstärkningen av Generalförsamlingen som huvudorgan för överläggningar, beslut och representation? Reformeringen av Säkerhetsrådet, som uppmanats att anpassa sig till tiden genom att demokratisera sin sammansättning och sina arbetsmetoder, bör varken försenas eller förhindras.

Idag kommer vi att upprepa vad den kubanska revolutionens befälhavare, Fidel Castro Ruz, sade med anledning av FNs 50-årsdag och som sammanfattar den ädlaste strävan av majoriteten av mänskligheten. Jag citerar: "Vi vill ha en värld utan hegemoni, utan kärnvapen, utan interventionism, utan rasism, utan nationellt eller religiöst hat, utan kränkningar av något lands suveränitet och med respekt för folkens oberoende och självbestämmande, utan universella modeller som inte beaktar alla mänsklighetens traditioner och kultur, utan grymma blockader som likt tysta atombomber dödar män, kvinnor och barn, unga och gamla. Det har redan gått mer än 20 år sedan dess och inget av dessa onda har botats, utan de har snarare förvärrats. Vi har all rätt att fråga varför. Och skyldigheten att insistera på att hitta effektiva och rättvisa lösningar.

Herr ordförande ;

"Vårt Amerika" är idag skådeplatsen för ihållande hot, oförenligt med "Proklamationen av Latinamerika och Karibien som en fredszon" som i Havanna undertecknades av stats- och regeringscheferna i samband med Gemenskapen av latinamerikanska och karibiska stater (CELAC) andra toppmöte 2014.

USA:s nuvarande regering har proklamerat Monroedoktrинens giltighet och i en ny utbredning av sin imperialistiska politik i regionen går den till särskilt brutal attack mot Venezuela. Mot denna hotfulla bakgrund upprepar vi vårt fulla stöd till den Bolivarianska och chavistiska revolutionen, den civil-militära enheten mellan det venezuelanska folket och dess legitima och demokratiska regering under ledning av dess konstitutionella president Nicolás Maduro Moros. Vi förkastar interventionsförsöken och sanktionerna mot Venezuela, med vilka man försöker kväva landet ekonomiskt och skada Venezuelas folk. Vi fördömer uppmaningarna att isolera denna suveräna nation som inte skadar någon.

Vi förkastar också försöken att destabilisera Nicaraguas regering, ett land av fred och där sociala, ekonomiska och medborgerliga framgångar har uppnåtts till förmån för dess folk.

Vi fördömer det politiskt motiverade fängslandet av före presidenten Luiz Inácio Lula da Silva, och beslutet att förhindra folket att rösta och välja Brasiliens mest populära ledare till president.

Vi solidariserar oss med de karibiska nationerna som legitimt kräver ersättning för de fruktansvärda följderna av slaveriet, liksom den rättvisa, speciella och differentierade behandlingen de förtjänar.

Vi bekräftar vårt historiska engagemang för broderlandet Puerto Ricos rätt till självbestämmande och oberoende.

Vi stöder Argentinas legitima krav på suveränitet över Falklandsöarna, Sydsandwichöarna och Sydgeorgien.

Vi upprepar vårt oinskränkta stöd för en övergripande, rättvis och varaktig lösning på den israelisk-palestinska konflikten, som bygger på en tvåstatslösning, så att det palestinska folket kan utöva sin rätt till självbestämmande och ha en oberoende och suverän stat enligt gränserna före 1967, med östra Jerusalem som huvudstad. Vi förkastar USA:s ensidiga agerande för att etablera diplomatisk representation i staden Jerusalem, vilket ytterligare ökar spänningarna i regionen. Vi fördömer de israeliska styrkornas vansinnesdåd mot den civila befolkningen i Gaza.

Vi bekräftar vår orubbliga solidaritet med Västsaharas folk och stödjer sökandet efter ett definitivt svar på frågan om Västsahara, vilket skulle göra det möjligt för Sahrawifolket att utöva rätten till självbestämmande och att leva i fred på sitt territorium.

Vi stödjer sökandet efter en fredlig förhandlingslösning på den situation som påtvingats Syrien, utan yttre inblandning och med full respekt för landets suveränitet och territoriella integritet. Vi förkastar varje direkt eller indirekt intervention utan samtycke från landets legitima myndigheter.

NATOs fortsatta utvidgning mot Rysslands gränser orsakar allvarliga faror, som förvärras av införandet av godtyckliga sanktioner, vilket vi förkastar.

Vi kräver att det så kallade kärnvapenavtalet med Islamiska Republiken Iran efterlevs.

Vi välkomnar processen av närmande och dialog mellan Nord- och Sydkorea, som utgör sättet att uppnå varaktig fred, försoning och stabilitet på den koreanska halvön. Samtidigt fördömer vi starkt införandet av ensidiga och orättvisa sanktioner mot Demokratiska Folkrepubliken Korea och inblandningar i koreanska angelägenheter.

Brotten mot reglerna för internationell handel och straffåtgärderna mot Kina, och även mot Europeiska Unionen och andra länder, kommer att få skadliga konsekvenser, särskilt för utvecklingsländerna.

Vi förespråkar dialog och samråd, tack vare vilket vi idag kan rapportera att avtalet om politisk dialog och samarbete mellan

Europeiska Unionen och Kuba preliminärt har trätt i kraft och utgör en bra grund för att utveckla de fruktbara förbindelserna mellan parterna.

Herr ordförande;

USA:s regering upprätthåller en aggressiv retorik mot Kuba och en politik som syftar till att undergräva det politiska, ekonomiska, sociala och kulturella systemet i mitt land. Tvärtemot de båda folkens intressen och genom att ge efter för påtryckningar från minoritetsgrupper, har USA:s regering ägnat sig åt att under falska förespeglningar fabricera scenarier och fientligheter som ingen gynnas av. Detta ska jämföras med det faktum att vi upprätthåller formella diplomatiska förbindelser och ömsesidigt fördelaktiga samarbetsprogram inom vissa begränsade områden.

Våra folk har historiska och kulturella kopplingar som blir allt starkare, bland annat inom konst, idrott, vetenskap och miljö. Potentialen för smidiga handelsförbindelser är erkänd och en genuin och respektfull förståelse skulle gynna hela regionens intressen.

Dock utgörs det huvudsakliga inslaget i de bilaterala relationerna fortfarande av blockaden, som syftar till att strypa den kubanska ekonomin och därmed skapa brister och störa den konstitutionella ordningen. Det är en grym politik som straffar kubanska familjer och hela nationen. Blockaden består av det mest omfattande och långvariga system för ekonomiska sanktioner som någonsin har tillämpats mot något land. Den har varit och är fortfarande ett stort hinder för landets nationella utveckling och för förverkligandet av vår strävan efter framsteg och välfärd för flera generationer kubaner.

Som upprepats i många år i denna församling: genom sin aggressiva extraterritoriella tillämpning skadar blockaden också allvarligt alla länders suveränitet och intressen.

Å det kubanska folkets vägnar vill jag tacka Generalförsamlingen för dess nästan enhälliga förkastande av USAs ekonomiska, kommersiella och finansiella blockad mot mitt land.

Men USA-regeringens agerande mot Kuba går ännu längre. Det inkluderar offentliga och hemliga program som utgör en oförsämmande inblandning i våra inre angelägenheter, för vilket syfte man använder tiotals miljoner dollar, officiellt godkända i USA:s budget, i strid mot de regler och principer som denna organisation vilar på, och i synnerhet mot Kubas suveränitet som självständig nation.

Kuba vidhåller sin vilja att utveckla respektfulla och civiliserade förbindelser med USAs regering, på grundval av suverän jämlikhet och ömsesidig respekt. Det är det kubanska folkets vilja och vi vet att det är en strävan som delas av majoriteten av USAs medborgare och i synnerhet av de kubaner som är bosatta i landet.

Vi fortsätter att obehagligt kräva ett slut på den grymma ekonomiska, kommersiella och finansiella blockaden, återlämnande av det av USAs marinbas illegalt ockuperade territoriet i Guantánamo och skälig ersättning till vårt folk för de tusentals döda och lemlästade, samt för de ekonomiska och materiella skador orsakade under så många år av aggression.

Kuba kommer alltid att vara villig att föra en dialog och samarbeta utifrån respekt och likabehandling. Vi kommer aldrig att göra medgivanden som påverkar vår nationella suveränitet och självständighet, vi kommer inte att förhandla om våra principer och vi accepterar inte villkor.

Trots blockaden, fientligheterna och de åtgärder som USA utför för att få till stånd ett regimskifte på Kuba, så står den Kubanska Revolutionen fast, levande och stark, trogen sina principer!

Herr ordförande;

Revolutionens motståndare ska inte låta sig luras av generationsskiftet i vår regering. Vi är kontinuiteten, inte avbrottet. Kuba har fortsatt att vidta åtgärder för att förbättra sin modell för ekonomisk och social utveckling, med målet att bygga en suverän, oberoende, socialistisk, demokratisk, välmående och hållbar nation. Det är den väg vi fritt har valt.

Det kubanska folket kommer aldrig att gå tillbaka till det vanärade förflutna som det med enorma uppoffringar, under 150 år av kamp för självständighet och värdighet, frigjorde sig från. Genom beslut av den överväldigande majoriteten kubaner kommer vi fortsätta det arbete som inleddes för nästan 60 år sedan.

Med den övertygelsen inledde vi en reformering av konstitutionen, en verkligt deltagande och demokratisk övning genom folkliga diskussion om projektet, som slutligen kommer att godkännas i en folkomröstning. Jag är övertygad om att det inte kommer att bli några förändringar i våra strategiska mål och att socialismens oåterkalleliga karaktär kommer att ratificeras.

Principerna för vår utrikespolitik kommer att förbli oförändrade. Som förste sekreteraren i vårt Parti, Raúl Castro Ruz, sa i sitt tal med anledning av FN:s 70-årsdag, och jag citerar, "Det internationella samfundet kommer alltid kunna räkna med Kubas uppriktiga röst mot orättvisor, ojämlikhet, underutveckling, diskriminering och manipulation, och för upprättandet av en rättvisare och mer jämlik internationell ordning, där människan, vår värdighet och vårt välbefinnande verkligen står i centrum".

Det Kuba å vars vägnar jag talar i dag är den stolta fortsättningen på denna politik för oberoende, suveränitet, broderskap och solidaritet med världens fattiga, med de som skapar all jordens rikedom, även om den orättvisa världsordningen straffar dem med elände under en täckmantel av ord som demokrati, frihet och mänskliga rättigheter, som de mäktiga i själva verket tömt på innehåll.

Det har varit känslösamt att tala från samma tribun från vilken idag för 58 år sedan Fidel så kraftfullt uttalade sanningar som fortfarande berör oss, inför representanter för mer än 190 nationer som varje år trotsar utpressning och påtryckningar och fyller omröstningstavlan med värdiga gröna symboler för godkännande av vår begäran att få ett slut på blockaden.

Jag tar farväl med hopp om att de ädla strävandena från majoriteten av mänskligheten ska bli verklighet, innan nya generationer tar plats på detta podium och kräver detsamma som vi idag kräver och våra historiska föregångare krävde igår.

Tack så mycket.

Diaz-Canel 180926

<http://www.minrex.gob.cu/es/intervencion-del-presidente-de-los-consejos-de-estado-y-de-ministros-de-cuba-miguel-diaz-canel-en-el>

YouTube Video: [YouTube.com/watch?v=40rtpm_kqo](https://www.youtube.com/watch?v=40rtpm_kqo);feature=share